

Olipa päivä

	Harjoitettavat osa-alueet
	Osaaminen
X	Itsemääräämisoikeus
	Vaikuttavuus
X	Merkityksen kokeminen
X	Myönteinen minäkuva
	Yhteisöllisyys

Harjoituksen tavoite

Tavoitteena on tarkastella omaa toimintaa ja sen vaikuttavuutta. Omilla arkisilla valinnoilla on merkitystä silloin, kun kyseessä on oma ja lähimmäisten hyvinvointi.

Harjoituksen suoritustapa ja osallistujien määrä

Suoritustapa	Huonetila
Osallistujien määrä	1-8

Toimintaohje

Ohjaaja lukee osallistujille Kodin kuvalehdestä 14-15/2010 Pertti Jarlan (Fingerpori) artikkelin ”En jaksanut sitä naukumista” (liite). Tämän jälkeen osallistujat kirjoittavat edellisen päivän omakohtaisista tapahtumista valmiille lomakkeelle vastaavin alaotsikoin. Lopuksi keskustellaan ja vertaillaan päivän tapahtumia.

Harjoituksen vaiheet ja ajoitus

Ohjeiden antaminen	5 min
Harjoituksen toteutus	20 min
Keskustelu ja arviointi	20-30 min

Yhteensä	noin 45 min
----------	-------------

Tarvikkeet

Kyniä, alkuperäinen Kodin kuvalehden artikkeli "Olipa päivä"-sarjasta, opiskelijan oma lomake.

Harjoituksen tulos ja kokemuksen hyödyntäminen

Harjoitusta on tarkoitus hyödyntää silloin, kun tarkastellaan omaa elämää koskevien, arkisten valintojen merkitystä. Miten itsemääräämisoikeus ja omien valintojen merkityksellisyys näkyvät arjen rutiineissa. Haastetaan opiskelijat pohtimaan omien ratkaisujen vaikuttavuutta.

Lähde: Pertti Jarla: "En jaksanut sitä naukumista", Sarja: Olipa päivä, Kodin kuvalehti 14-15/2010

Harjoituksen tekijä: Henna Ijäs ja Tarja Taskinen, Ammattiopisto Luovi

Liite 1: "En jaksanut sitä naukumista"

Liite 2: Tehtävälomake

Olipa päivä

Sarjassa ihmiset puntaroivat päivänsä kulkua.

"En jaksanut sitä naukumista"

Sarjakuvapiirtäjä Pertti Jarla ostin takin, joka ei ollutkaan viitsi, ilahtui hyvästä työvireestä ja välttyi häirikköpuheluilta.

IIIDA TULOKAS

Aamiaiseksi

söin jogurtti-myslisekoituksen, banaanin ja juustoleivän. Heräsin viideltä, se on toisinaan mahdollista valoisana vuodenaikana. En mielelläni käy heti töihin, joten katsoin lähes tunnin ajan kovalevylle tallennettua *Monttari-urheilun historia*-sarjaa. Periaatteessa lemmit olisi tarkoitus aamuruokkia vasta seitsemän jälkeen, mutta en jaksanut sitä naukumista, vaan ruokin jo ennen kuufta.

Pukeuduin

tuolin selkämykselle jääneisiin vaatteisiin, mustaan kauluspaitaan ja suoriin housuihin. Etenkin varhain herätessä tulee heitettyä ylle sitä, mikä silmään osuu ja on vielä riittävän puhdasta. Seitsemältä vedin työtakin yleni ja aloin piirtää. Ostin valkoisen työtakin viitsinä nähtyyni sellaisen vanhassa, Kari Suomalaisesta kertovassa dokumentissa. Se osoittautui kuitenkin erittäin käteväksi vaatteeksi, tilaviin taskuihin mahtuu koko piirustusvälineistö.

Päätin

piirtää tällä viikolla *Fingerpori*-strippejä paljon tavallista kuuden kappaleen settiä enemmän, koska ideoita tuntui tulevan ja lomaan varten pitäisi kehittää varastoa.

Tarkoitus olisi piirtää vastaisuudessa ylimääräisiä strippejä varastoon aina, kun aika sallii.

Työhuoneellani

ensimmäiseksi tongin piirustusvälineet esiin. Päätin totent-

taa natsiaiheisen strippi-idean, jota olin pitänyt liian mauttomana toteutettavaksi. Piirrässä se ei enää tuntunut ihan niin tärkeältä.

En voisi huopua

nettiyhteydestä. Se on sekä työskentelyyn että loppuun välttämätön apuväline. Olisihan se tietysti terveellistä juosta päivittäin kirjasto- ja etsimässä referenssikuivia strippeihin. Myös aamiainen on tärkeä, joka-aamuinen juttu.

Nolottaa myöntää,

että otan joskus pienet päivätorhut vain silsi, että sänkyyn asettuminen on mukavaa. Täällä se kuitenkin jäi.

Ilahtu

sillä, että sarjakuvavideoita syntyi täysin pakettamatta. Harvoin saan piirrettyä niin paljon. En ymmärrä, miksi tällaista virettä ei ole useammin.

Naapurini

eivät aiheuta juurikaan häiriöä ja ovat huomaamattomia. Joskus kuuluu pieniä koiran haukuntaa, joka on hyvin lieviä kättiemme äänekäiseen mauraamiseen verrattuna. Pahoittelut naapureille.

Ostin

ainoastaan päivittäisarvonnat lähikaupasta, vähän kevyempää parin päivän mässäilyn jälkeen. Lahden rautatiasemalla edellisenä päivää syöty mukka pizzapanos oli tuntuinaan vieläkin.

En kertaakaan

saanut häiriöpuhelua piirtämisseisäön aikana, ihmiset osasivat viestillä oikeisiin aikoihin.

Suunnittelin

piirustuskurssille menemistä, yritän kehittää etenkin anatomian kuvaamisen taitojani syksyistä sarjakuvaprojektia varten. Realistiseen sotasarjakuvaan ei voi piirtää pallopsäitä tai letkuraajoja.

Tässä iässä

suunnittelee selvästi enemmän tekojaan ja menemisiään. Olisi terveellistä käydä välillä hetken mielijohteesta esimerkiksi luella tai ballolla istuskelemassa. Työthän siitä tietysti kärsisivät, mutta ideoinnin kannalta se voisi olla hyväkin. Tässä iässä saa myös enemmän aikaa.

Opin

viimein käyttämään tietokoneelleni hankimaani hienoa sarjakuvanpiirto-ohjelmaa. Näin sitä pikkuhiljaa oppii hankkimaan ammattilaisten työkaluja.

Ärsyynnyin

siitä, että mikään Suomessa ei tunnu tällä hetkellä toimivan. Liikenne seisoo, kauppojen hyllyt tyhjenevät. Olisiko niin, että tupo-neuvotteluihin olisi sittenkin syytä palata? Työmarkkinatilanne tuskin tästä huonoituisi.

Kotikaupungissani

Helsingissä pidän vaihtelevuudesta. Farinkymmenen minuutin säteellä on ostoskeskus, puisto, puutalo- ja teollisuusaluetta.

Nukkumaan menin

tyytyväisenä, mutta väsyneenä. Nukuin harvinaisen sikeästi ehkä siksi, etten ottanut tavanomaisia puolen tunnin torokuja päivällä.

Parasta päivässä

oli ehdottomasti tuottavuus, harvoin olen keskiarvoon mennessä saanut aikaan näin paljon ideoita ja valmiita strippejä. Ilmeisesti kaksipäiväinen viikonloppuni oli rentouttava ja inspiroiva.

si
reellistä
dä
lla
lla.

Pertti Jarla, 38, sarjakuvapiirtäjä. Asuu Helsingin Vellissä kanin ja kahden kissansa kanssa.

OLIPA PÄIVÄ!

Liite 2: Tehtävälomake 1/2

Aamiaiseksi:

Pukeuduin:

Päätin:

Kotiluokassani:

En voisi luopua:

Nolottaa myöntää:

Liite 2: Tehtävälomake 2/2

Ilahduin:

Ostin:

Opin:

Ärsyynnyin:

Nukkumaan menin:

Parasta päivässä:
